

EL PROBLEMA DE L'ÍNDIA.

D'una manera més o menys precisa, tothom sap l'adoració que els ^{hindús} ~~isla~~ dediquen als animals. Ara bé: el que la majoria de la gent ignora és que aquesta adoració sigui tan actual i, sobretot, tan absoluta.

Jo, és clar, tampoc no ho sabia. La primera vegada que vaig anar a Benarés, em pensava que segons quines coses ja no passaven i que, en el fons del fons, no havien passat mai. Era escèptic, sabeu? I la raó no m'assistia pas.

Així doncs, a l'endemà d'arribar-hi, vaig sortir de l'hotel disposat a passejar i la meva primera troballa en el país estrany, la primera sorpresa diríem, va ésser una vaca que caminava deixada anar per la vorera, sense apariència de tenir amo ni guardià. Europeu com sóc, vaig anar a trobar un policia.

-Mireu policia: allí hi ha una vaca perduda.- li vaig dir-
Si no la recolliu, farà alguna cosa que alterarà l'ordre públic...

-Que ella ens guardi a vós i a mi, foraster.- respongué-
Les meves mans no són prou pures per a forçar la seva voluntat. El que heu de fer és canviar de camí i no causar-li molèstia.

I ja va estar. A partir d'aleshores, vaig comprovar que hi havia vaques a cada carrer, senyores i mestresses, i que la gent les tractava amb una submissa cortesia.

El conèixer món em dona un gran poder d'adaptació, i al cap d'una setmana jo podia mostrar més finor en el meu tracte amb les vaques que qualsevol indi ben criat.

Mentrestant, una noia anglesa m'havia enamorat i galant com sóc, i sabedor d'allò que és plaent a les dones, un dia em vaig disposar a anar-la a veure portant-li un ram de flors realment oulent.

Estava al carrer, agafant el ram amb les dues mans, en espera de que passés un taxi, i heus aquí que una vaca em va veure de lluny i em va mirar amb simpatia. Amb un posat garneu, la bèstia aquella es va posar a caminar cap allí on em trobava i en arribar, va olorar-me una bona estona, sense portar-hi gens de pressa. Després, amb un cop de cap ràpid, va allargar el morro i es menjà dues flors del ram.

Això era irritant. Oblidatís de totes ^{les} conveniències, vaig posar-li la ma plna damunt del nas (o allò que les vaques tenen com a nas) i la vaig empenyer cap endarrera.

La vaca sabia que no era permès a un estranger anar tan lluny. No tenia memòria que mai hagués passat una cosa semblant, i en defensa dels seus privilegis, va fer un bram profund, allargat, que es va sentir de tot el barri.

La gent s'agombola al meu voltant, amb un gest d'hostilitat, i al cap d'un moment venia un policia a preguntar-me què passava. Vaig dir-li:

-La raó és meva, no em podeu fer res. M'estava aquí, sense voler mal a ningú, quan ha vingut aquesta vaca a menjar-se'm el ram de flors. Jo respecto la vaca, i mai no hauria estat el primer en la baralla. Però el ram és meu, l'he adquirit legítimament i el tinc destinat a una altra cosa.

La multitud bramula d'indignació, i el policia es va mostrar als meus ulls positivament esgarriat:

-Ningú, a la Índia, no s'atreveria a negar a la vaca allò que de dret li pertany. Si el vostre ram li ve de gust, esteu obligat a donar-l'hi.

I m'obligaren a fer-ho. No em quedava altre remei que resignar-m'hi i desfent el meu camí, vaig tornar a casa del florista. Un cop allí, havent pensat ja el que em calia fer per a defensar els meus interessos, vaig encarregar un ram com el primer, i un altre de poca categoria, econòmic. Vaig fer que em possessin el primer en una capsa, ben tapat, i el segon arranjat per a dur-lo a les mans ostensiblement.

Tothom haurà comprès la meva idea. El pom econòmic em serviria per apartant ~~xxxxxxxixió~~ a satisfer la voracitat de la vaca, ~~xxxxxxxixió~~ la seva atenció de la capsa.

En repassar pel lloc de la meva dissort primera, vaig veure que la vaca encara estava allí, triant d'entre el paper ~~xxxxxxxixió~~ de plata ~~xxxxxxxixió~~ els tanyes que més li abellien. La bèstia aixecà el cap, i em mirà plena de fatxenderia, segura de disposar de mi al seu arbitri.

"Ara rai!", vaig pensar. I manejant la meva picardia, que sempre he ~~he~~ sabut superior a la d'una vaca, vaig acostar-m'hi caminant com un subdit davant del seu senyor. Ella, amb l'abusivitat que dóna l'exercici d'un poder sense límits, olrà les flors, tot somrient. Jo em vaig avançar al seu desig i li vaig allargar el ram polidament.

Des d'allí a prop, el policia em va enviar un gest amical d'aprovació. Quan aquella autoritat va acostar-se'm per donar-me les gràcies en nom de l'Índia, li vaig dir:

-Aquesta vegada, l'avantatge és meu. El ram veritable ~~xi~~ porto dins la capsa, i això que la vaca s'esta menjant és un pom de quatre cèntims.

Ni mai que ho hagués dit! El policia trobà que l'engany era monstruós, i havent-me detingut per a respondre del meu delicta, un jutge em condemnà a tres mesos de presó, "per haver fet trampa a una vaca sagrada".